

prof. dr hab. Zbigniew Szot

Uniwersytet Artystyczny

w Poznaniu

Poznań, 2 sierpnia 2017 roku

RECENZJA

rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego

Pana mgr **Andrzeja Fydrycha**

w związku z przewodem doktorskim

w dziedzinie sztuk plastycznych – sztuki piękne

wszczętym przez Wydział Grafiki i Malarstwa

Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Dane personalne

Pan Andrzej Fydrych urodził się 11 czerwca 1983 roku w Łodzi. Jest absolwentem Wydziału Grafiki i Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. W 2009 roku obronił dyplom w Pracowni Technik Drzeworytniczych i Książki Artystycznej pod kierunkiem Andrzeja Mariana Bartczaka, aneksu w Pracowni Malarstwa prof. Wojciecha Ledera i Pracowni Technik Wklęsłodrukowych prof. Krzysztofa Wawrzyniaka. W 2010 roku podjął pracę pedagogiczną w macierzystej uczelni, jako asystent prof. Andrzeja Mariana Bartczaka, na Wydziale Grafiki i Malarstwa w Pracowni Malarstwa I „Otwarta księga”.

Po ukończeniu studiów Pan Fydrych zrealizował dziesięć wystaw indywidualnych, na których prezentował swoje prace. Są to:

- „Słyszenie - forma widzenia”, Fabryka Wełny, Pabianice, 2014;
- „Słyszenie - forma widzenia”, Muzeum Miasta Łodzi, 2014;
- „Formy słyszalne”, Galeria Amcor Rentsch, Łódź, 2014;
- „Metamorfoza matrycy”, Galeria w Hallu Centrum Kultury i Sztuki w Kaliszu, Kalisz, 2014;
- „Grafika”, Stacja Nowa Gdynia, Łódź, 2014;
- „Audioformy”, Galeria Rogatka, Radom, 2012;
- „Grafika”, Rynek Sztuki, Łódź, 2012;
- „Malarstwo, Grafika”, Galeria Nowa, Łódzki Dom Kultury, Łódź, 2012;
- „Grafika, Malarstwo”, Galeria Podlaska, Biała Podlaska, 2011;
- „Grafika, moje symbole uniwersum”, Miejska Galeria Sztuki, Galeria Bałucka, Łódź, 2010;

Pan Andrzej Fydrych brał też udział w czterdziestu pokazach zbiorowych w kraju i za granicą. Tu wymienię kilka najważniejszych:

- „Migracje transgraniczne – pozyskiwanie nowych obszarów sztuki” BWA, Kielce, 2014;

- Wystawa prac wielkoformatowych uczestników projektu „Dramat Wolności”, Areszt Śledczy w Łodzi, 2014;
- „Riflessi della Materia”, Grafika współczesna pomiędzy tradycją a innowacją, Galeria Philobiblon, Rzym, Włochy, 2014;
- „Bliźniemu swemu”, Zachęta, Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa, 2013/2014;
- „Obraz. Słowo. Tuwim”, Miejska Galeria Sztuki w Łodzi, Galeria Re:Medium, 2013;
- VIII Triennale Grafiki Polskiej, Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Katowice, 2012;
- Grand Prix Młodej Grafiki Polskiej, Kraków, 2012;
- XIV Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrysu, Ostrów Wielkopolski, 2011;
- XIV Międzynarodowe Triennale Małe Formy Grafiki, Galeria Willa, Łódź, 2011
- XI BIENAL INTERNACIONAL DE GRABADO CAIXANOVA, Ourense, Hiszpania, 2011;
- XXIV Konkurs im. Władysława Strzemińskiego, ASP dla studentów ASP w Łodzi, 2007;

Pan Andrzej Fydrych jest też laureatem pięciu nagród za działalność twórczą. Na uwagę zasługują:

- Nagroda Międzynarodowego Centrum Grafiki Artystycznej KAUS we włoskim Urbino, przyznana mu w 2007 roku;
- III Nagroda w konkursie Obrazy Sacrum, Wadowice, z 2008 roku;
- II Nagroda Międzynarodowego Biennale Grafiki CAIXANOVA w Ourense w Hiszpani z 2011 roku;
- oraz wyróżnienie honorowe Łódzka Eureka, przyznane przez Łódzkie Towarzystwo Naukowe w 2012 roku.

Twórczość Fydrycha doczekała się publikacji w trzydziestu sześciu katalogach i folderach towarzyszącym wystawom indywidualnym i zbiorowym. Jego prace znajdują się w zbiorach:

- Muzeum Miasta Łodzi, Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi,
- Międzynarodowego Centrum Grafiki Artystycznej KAUS w Urbino we Włoszech,
- Muzeum Miasta Ostrowa Wielkopolskiego,
- zbiorach Międzynarodowego Biennale Grafiki CAIXANOVA w hiszpańskim Ourense

oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Pan mgr Andrzej Fydrych jest aktywnym członkiem społeczności akademickiej, zaangażowanym nie tylko w działalność dydaktyczną. Zajmował się też między innymi remontem pracowni i pozyskiwaniem wyposażenia do niej ze środków statutowych Wydziału. W latach 2011 – 2015 pełnił funkcję podkomisarza Wydziału Grafiki i Malarstwa w Konkursie im. Wł. Strzemińskiego. Pomagał przy organizowaniu wystaw wydziałowych i katedralnych, projektował zaproszenia, plakaty i katalogi do wystaw Pracowni Malarstwa prof. Andrzeja Bartczaka. Dwukrotnie brał czynny udział w pracach Sekretariatu Egzaminów Wstępnych na Wydział Grafiki i Malarstwa. W latach 2013 – 2015 był też protokolantem na Radach macierzystego Wydziału.

Ocena dorobku twórczego i artystycznego

Dorobek twórczy Pana Andrzeja Fydrycha, z którym mogłem się zapoznać, jest godny uwagi. I nie chodzi tu tylko o ilość wydarzeń artystycznych, w których brał On udział. Doktorant jest artystą ukształtowanym i konsekwentnym w swoich poszukiwaniach artystycznych. Od początku drogi twórczej, czyli mniej więcej od czasu ukończenia studiów skupia się na poszukiwaniu form będących ucieleśnieniem świata idealnego w jego pojęciu. W swojej twórczości plastycznej nie jest purystą technologicznym, a to otwiera mu drogę do niczym nie skrepowanego kreowania wewnętrznego świata, pełnego wyobrażeń o stworzeniu, filozofii, nieskończoności oraz formach idealnych. Odwrotnie, do komponowanej przez siebie muzyki, której podstawą jest prostota materiału melodycznego oraz redukcja i odrzucenie skomplikowanych struktur muzycznych. Swoje wizje plastyczne kształtuje w nieokreślonej przestrzeni, która początkowo jest pusta, a z czasem nabiera świetlistości i struktury niemalże

kosmicznych pejzaży. Formy z początku prawie biologiczne ewoluują w kierunku form bardziej z pogranicza symboli, które sprawiają wrażenie że są w ciągłym ruchu, a efekt który widzimy w pracach jest tylko małą pauzą w kosmicznym procesie ciągłej ewolucji naszego istnienia i metamorfozy makrokosmosu. Często motywami zawieszonym w przestrzeni obrazów są symbol nieskończoności i wstęga Möbiusa przetwarzane przez Fydrycha w niezliczoną ilość form. Charakterystyczna świetlistość Jego realizacji artystycznych jest efektem zastosowania różnorodnych technologii na różnych etapach twórczości. Z początku wykorzystuje tradycyjny druk wypukły wzbogacony o oleografię i kolografię. Z czasem poszerza paletę technik realizacyjnych o aerograf i tworzywa sztuczne, które pozwalają budować skomplikowane struktury materii. Mam absolutne przekonanie nie tylko o wartości prac tworzonych przez Fydrycha, ale też o Jego wewnętrznej potrzebie, która staje się bodźcem do coraz nowszych wyzwań, które sam sobie nakreśla w poszukiwaniu „Idealu”.

W tekście do wystawy Andrzeja Fydrycha „Słyszanie – forma widzenia” w Muzeum Miasta Łodzi, Monika Nowakowska pisze:

„Biomorficzne, często elipsoidalne formy dryfujące w dziwnych przestrzeniach ... nabierają głębi poprzez walor i fakturowe różnicowanie struktur, zaś dodatkowym punktem odniesienia ma być towarzysząca każdej pracy kilkuminutowa muzyczna kompozycja, bazująca na dźwiękach syntezatora, również autorstwa Andrzeja Fydrycha. Ten oryginalny pomysł, bliski synestezji, z jednej strony opiera się na amatorskiej improwizacji muzycznej, z drugiej sięga do pojęć uniwersalnych i wzniosłych ... badając możliwości wizualnego zapisu przepływu dźwięku przez formę plastyczną, łódzki artysta wpisuje się w wielowiekowe poszukiwania porządku w otaczającym nas chaosie, uniwersalnej harmonii i ładu, rozumianego dosłownie ale i abstrakcyjnie”.

Ocena rozprawy doktorskiej

Dysertacja doktorska Pana mgr Andrzeja Fydrycha pod tytułem „Audioformy. Cykl malarski inspirowany własnymi kompozycjami muzycznymi, wykonany w mieszanych technikach malarskich” składa się z czterech rozdziałów: „Wstęp”, „Podstawy teoretyczne”, „Analiza i refleksje na temat własnej twórczości”, oraz „Zakończenie”.

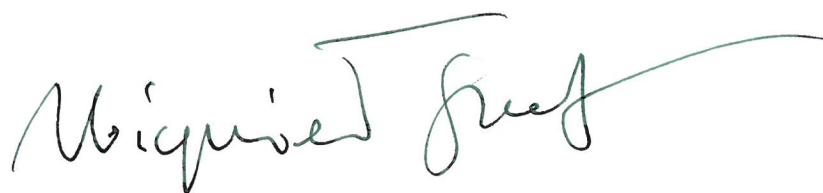
„Tytułowe Audioformy to autorska nazwa problemu artystycznego...Jego główny sens bazuje na idei korespondencji sztuk oraz synkretyzmu w działaniach twórczych” - pisze na samym początku autor wprowadzając nas do swojego muzyczno - malarskiego świata, który jest świadomą decyzją twórczą, wynikającą z dotychczasowych poszukiwań i doświadczeń artystycznych. W rysie historycznym odnosi się do syntezy sztuk, która zaistniała już w późnym Oświeceniu, a rozwinęła się na dobre w Romantyzmie. Fydrych odnosi się bezpośrednio do twórczości Johanna Wolfganga Goethego, Ryszarda Wagnera czy Eugene Delacroix. Dużo miejsca poświęca Aleksandrowi Mikołajewiczowi Skriabinowi, który swoją rolę artysty postrzegał w kategorii mesjanizmu, oraz „Obrazkom z wystawy” Modesta Musorgskiego. Do analizy działalności twórczej wyżej wymienionych dołączyli: wizjoner i impresjonista muzyczny - Claude Debussy oraz czeski malarz František Kupka. Dalsze rozważania doktoranta dotyczą synestezji, zagadnień koloru oraz problemu czasu i przestrzeni w sztukach plastycznych i muzycznych w naszej epoce. Ważne dla Niego jest też zagadnienie multimedialności w sztuce. która dla autora stanowi ważny aspekt w myśleniu o działalności twórczej. Realizacja będąca immanentną częścią rozprawy doktorskiej składa się z dziesięciu utworów muzycznych, nawiązujących do eksperymentalnej muzyki elektronicznej „Ambient”, której miękkość, brak kontrastów, statyczna konstrukcja oraz prostota staje się przyczynkiem do zrealizowania dziesięciu prac wykonanych na płytach MDF o wymiarach 80 x 150 cm. Tytułowe „Audioformy” są próbą odnalezienia związków pomiędzy Jego kompozycjami muzycznymi a obrazami. Zagłębiając się w te realizacje Fydrycha odniosłem wrażenie, że zbudował On przestrzeń pomiędzy utworem muzycznym

a obrazem, gdzie nie może być mowy o tym, że jedno ilustruje drugie. Nie jestem muzykiem i nie uzurpuję sobie prawa do oceny utworów muzycznych tworzonych przez doktoranta. Nie mniej nie mogę się nie odnieść do skojarzeń, które same się nasuwają. Przestrzeń będąca immamentną częścią realizacji Fydrycha jest zaskakująca i jeżeli mogę się odnieść do niej poprzez skojarzenia, to nasuwają mi się dwa przykłady, które były dla mnie zetknięciem się z przestrzenią wewnętrzną utworu muzycznego poszerzonego o doznania natury wizualnej. Pierwszym jest płyta Mike Oldfielda „The Songs of Distant Earth” z 1994 roku, drugim zaś niezapomniana aria Divy Pulvylaguny wykonana przez Inwę Mulę w filmie Luca Bessona „Piąty element” z 1997 roku. Były to dla mnie osobiście niezwykle doznania muzyczne, które w owym czasie nie dały się do niczego znanego mi porównać. Malarstwo doktoranta w swoim założeniu nie jest ilustracją, ale przedłużeniem utworu muzycznego zarówno w czasie, jak i w przestrzeni. Cała ta idea ma charakter subiektywny i osobisty. Można więc rozpatrywać działania Fydrycha w kategoriach dopełniających. Prace malarskie pomimo swojej średniej wielkości posiadają niezwykłą przestrzeń. Wszystkie są poziome. Orientacja pejzażowa dzielona horyzontem mniej więcej na jednej trzeciej wysokości od dolnej krawędzi, tworzy swoisty pejzaż, gdzie dolna jego część jest przestrzenią, w której w ośmiu przypadkach znajdujemy trapezoidalną formę. Jej struktura znajduje odniesienie do tego, co się dzieje nad nią. Czasami jest formą przestrzenną, jak np. w „Audioformie” II, III i V, a czasem jest tylko delikatnym zaznaczeniem, jak w „Audioformie” I czy VIII. Dwie realizacje odbiegają trochę od tego schematu i forma przedstawiona na nich jest bardziej biologiczna. Ważnym jest to, co się dzieje ponad tymi formami w przestrzeni, którą umownie można przyrównać do atmosfery, ulegającej, a to dziwnemu świeceniu połączonemu ze zniekształceniami w atmosferze, jakby rozciąganej i deformowanej. Obrazy z pozoru spokojne posiadają niesamowitą wręcz siłę, która ukryta pod pozorem stateczności potrafi zmieniać trajektorię gwiazd i planet. Dolna część prac będąca w ciągłym dialogu z częścią górną wpływa i wyznacza sens zależności form wynurzających się z pramaterii cieczy wypełniających kosmiczne przestrzenie, podkreślone

horyzontalnym ustawieniem prac. Jest to próba wejścia jak najgłębiej w naturę zjawisk dźwiękowych oraz zobrazowanie tego, co jest intuicją i wyobrażeniem doktoranta. Jestem przekonany że założone przez Fydrycha poszukiwania porządku, harmonii i konstrukcji zostały uwieńczone sukcesem.

Konkluzja

Pan mgr Andrzej Fydrych jawi się jako artysta, który potrafi przekonać nas do swoich przemyśleń i realizacji. Jest konsekwentny, zarówno jako człowiek i jako artysta. Jego wybory artystyczne są dojrzałe i absolutnie dla mnie przekonujące. Zaproponowany przez Niego temat dysertacji doktorskiej jest ciekawy i wyczerpująco przedstawiony, a zestaw prac będących przedmiotem niniejszej recenzji świadczy o ukształtowanej już osobowości artystycznej kandydata. Jest On też lubianym przez studentów oraz cenionym i nagradzonym przez przełożonych pedagogiem, który jest cennym nabytkiem dla Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. Pan mgr Andrzej Fydrych ze swoim doświadczeniem i umiejętnościami w pełni zasługuje na przyznanie Jemu stopnia doktora, o co wnoszę do Wysokiej Rady Wydziału.

A handwritten signature in black ink, reading "Wojciech Jurek". The signature is written in a cursive style with a long horizontal flourish extending to the right.